

притча днешнето сващенно Евангелие! Колко светенъ трудъ! колко много семе! а толко малъкъ плодъ! Той съвсемъ съск съ-срдце, съ откорена ржка, съ добра надѣжда; нѣ семето една частъ пада на пшта, и, или го стъпватъ пшениците, или го исхлабаватъ птиците: друга частъ пада на камъкъ, и защото нѣма влага, изсиха: друга въ трънките, и защото сѫ притѣснява, задушава сѫ. Но-малката частъ пада на добра земя, и то само хваща корень, то само поникна, то само плодотвори.

Извно е гаданието на тази притча. Земедѣлецъ е проповѣдникътъ, и учителътъ на сващенното Евангелие; семе е словото Божие, което сѫ съвсемъ изобилно вхърѣ въ святата Черква Божия. нѣ една частъ пада като на пшътъ, въ нѣкои Христіанки, които не даватъ никакво униманіе, и за това сѫ презира, и сѫ пръска. Друга частъ пада като на камъкъ, въ едини коравы сърдца, и отъ твой нѣма ни корень, ни дѣйствіе. Друга, като въ трънки, въ едини умове пшаны отъ житейски грижи, и за твой остава бесплодно; по-малката частъ пада като на добра земя, въ едини благоговѣйни души, които го слышатъ радостно, и пазятъ го прилежно, и твка само дака многократенъ спасителенъ плодъ. До твка много е изгубата на Земедѣлеца, голѣмо злочестіето на семето; и менъ ми сѫ свиди и семето, що сѫ изгубва, сѫжавамъ и Земедѣлеца, който сѫ ощетана; нѣ несравнено още повѣче ми е жаль, и най-кѣче иззудиши отъ сърдце, и неутѣшино плачъ, че въ сегашните злочестни времена нѣма ни Земедѣлецъ; и семето е съвсемъ не останжало: сирѣчъ проповѣдникъ сѫ не намира, или Евангелскій учителъ, и словото Божие е престанжало до край. За твой единствената нива на Христовата Черква е съвсемъ затревнѣла, защото нито сѫ работи, нито сѫ съвсемъ нѣкога, и тамъ гдѣто едно време е становило много, или малко добра пшеница, плодородіе отъ правда за въ житниците на небесното царство, сега не никъде тамъ друго, освенъ трънъ, волчци, плевели, древеса бесплодни, сичкыты вешиства, и храна за огъна на вѣчната тѣла. За тази причина азъ днесъ по слѹчай на днешната притча, що ви докажѫ първо: колко сѫ нѣжни, и колко сѫ полезни на Христовата Черква Земедѣлецътъ, който съвсемъ, и семето, което сѫ съвсемъ: сирѣчъ проповѣдникътъ учителъ Евангелскій, и Евангелската проповѣдь, то есть, словото Божие, пощенето, и второ: конъ онъ неща, които пречатъ, и не става плодъ отъ душевно спасеніе.